

Abortankenævnet har ifølge artiklen underrettet embedslægerne i de pågældende amter med henblik på eventuel taltalerejsning, men Sundhedsstyrelsen har ifølge den omtalte artikel i Kristeligt Dagblad endnu ikke fået nogen indberetninger om ulovligt udførte aborter.

Spørgeren mener, at det er væsentligt, at ministeren vurderer den praksis, der er ved at opstå, herunder omfanget af den, og samtidig sender et klart signal om, at det er en uønsket udvikling.

Svar (21/10 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Af den omtalte artikel i Kristeligt Dagblad fremgår det, at læger i nogle tilfælde har udført en sen abort uden forinden at indhente den nødvendige tilladelse fra abortsamrådet. Dette er sket, når en fostervandsundersøgelse har vist, at barnet var misdannet, og lægen forventede, at abortsamrådet oplagt ville give tilladelse på grund af handicappets omfang.

Abortankenævnet kritiserer i sin netop offentliggjorte årsberetning disse ulovlige indgreb, der kan straffes med op til års fængsel. Det fremgår endvidere, at Abortankenævnet er blevet gjort opmærksom på to tilfælde af gennemførte ulovlige aborter af stærkt misdannede fostre, mens én abort var igangsat, men ikke gennemført på tidspunktet for ansøgning om tilladelse fra abortsamrådet. Endvidere har Abortankenævnet fået forespørgsler vedrørende problemstillingen fra et sygehus og et abortsamråd.

Endelig fremgår det, at ankenævnet har gjort de respektive embedslægeinstitutioner bekendt med de ulovlige abortindgreb, som ankenævnet har fået oplysninger om.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg anmodet Sundhedsstyrelsen om at undersøge sagen. Sundhedsstyrelsens oplyser i denne anledning, at styrelsen er bekendt med to tilfælde af sene aborter gennemført uden forudgående tilladelse fra et abortsamråd.

Det første tilfælde er fra 2002 fra Embedslægeinstitutionen i Roskilde Amt. Sagen drejede sig om en kvinde, som i 16. uge fik konstateret et foster uden hjerne (et anencephalt foster). Kvinden havde flyttet bopæl i graviditeten, hvorfor det var vanskeligt at afgøre hvilket samråd, der skulle behandle ansøgningen om tilladelse til at udføre den sene abort. Dette medførte betydeli-

ge forsinkelser i sagsbehandlingen. Diagnosen var blevet stillet sent fredag, og på baggrund af et lægeligt skøn blev det vurderet, at kvindens tilstand var så psykisk belastende, at abortindgrebet måtte foretages, inden der forelå en afklaring af rette ansøgningssted.

Embedslægeinstitutionen i Roskilde Amt gjorde efterfølgende den ansvarlige sygehusafdeling opmærksom på lovovertrædelsen og indhentede en udtalelse om sagen fra den ansvarlige læge. Embedslægeinstitutionen fik endvidere ved henvendelse til Abortankenævnet oplyst, at ankenævnet ikke havde nogen forventning om, at embedslægeinstitutionen forelagde sagen for anden myndighed. Embedslægeinstitutionen kontaktede derpå Sundhedsstyrelsen, som på daværende tidspunkt ikke fandt anledning til at foretage sig yderligere i sagen, da der var tale om et enkeltstående tilfælde.

Det andet tilfælde er fra Embedslægeinstitutionen i Ribe Amt, hvor en kvinde, der var gravid i 19. uge ligeledes en fredag eftermiddag fik konstateret et foster uden hjerne. Aborten skulle udføres på et andet sygehus end det, hvorpå diagnosen blev stillet. Aftalen om overflytning mellem sygehusene fandt sted telefonisk mellem to overlæger, som misforstod hinanden i spørgsmålet om hvem, der skulle indhente tilladelse fra abortsamrådet. Således havde den overlæge, der modtog kvinden til abort, fejlagtigt indtryk af, at tilladelsen til indgrebet blev indhentet af overlægen på det henvisende sygehus.

Embedslægeinstitutionen i Ribe Amt indhentede udtalelser fra de implicerede læger, men fandt ikke anledning til at foretage sig yderligere, da tilladelsen fra abortsamrådet til indgrebet på dette tidspunkt forelå.

Jeg kan hertil oplyse, at det af § 13 i bekendtgørelse nr. 1129 af 13. december 2002 om embedslægeinstitutionernes virksomhed følger, at embedslægeinstitutionen afgiver indstilling til Sundhedsstyrelsen, hvis den finder, at der bør indledes politimæssig undersøgelse eller rejses tiltale mod en sundhedsperson i anledning af dennes virksomhedsudøvelse.

Af samme bekendtgørelse følger det endvidere, at embedslægeinstitutionen efter en undersøgelse af forholdet indberetter sundhedspersoner til Sundhedsstyrelsen, hvis den finder, at sundhedspersonen ved udøvelsen af sin virksomhed er til fare for andre mennesker.

Der er således i alle embedslægeinstitutionens tilsynssager et element af skøn.